

Sygn. akt VIRCa 236/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 listopada 2013 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Lech Dłuski (spr.)

Sędziowie: SO Jolanta Biernat-Kalinowska

SR del do SO Ada Waclaw

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Greifenberg-Krupa

po rozpoznaniu w dniu 06 listopada 2013 roku w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa **małoletniego M. M.** reprezentowanego przez przedstawicielkę ustawową I. M.

przeciwko **P. M. (1)**

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji małoletniego powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Mrągowie

z dnia 13 maja 2013 roku

sygn. akt III RC 96/13

oddala apelację.

Sygn. akt VI RCa 236/13

UZASADNIENIE

Małoletni M. M. reprezentowany przez matkę I. M. wniósł w dniu 12 kwietnia 2013r. przeciwko P. M. (2) pozew o podwyższenie alimentów z kwoty 400 zł miesięcznie zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Mrągowie z 30 marca 2011r. w sprawie III RC 195/10 do kwoty po 800 zł miesięcznie płatnych do rąk matki poczynając od 1 kwietnia 2013r.

Uzasadnił swoje stanowisko podając, że ze względu na stan zdrowia wymaga wysokich nakładów na utrzymanie, a dodatkowo potrzebuje stałej opieki matki, która w związku z tym nie może podjąć pracy. Podał, że pozwany nie łoży na jego utrzymanie, osiąga natomiast wysokie dochody z prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej.

Pozwany w odpowiedzi wniósł o oddalenie pozwu. Podał, że sytuacja powoda nie zmieniła się od momentu ustalenia alimentów na dotychczasowym poziomie, zaś zdiagnozowane u powoda mankamenty zdrowotne nie wymagają znacznych nakładów finansowych. Podał, że zobowiązany jest do alimentowania pozostałych swoich dzieci w łącznej kwocie 1200 zł. Zanegował twierdzenia o osiągnięciu wysokich dochodów. Wskazał, że jego działalność nie pozwala na płacenie alimentów wyższych niż aktualnie ustalone.

Sąd Rejonowy w Mrągowie wyrokiem z 13 maja 2013r. w sprawie III RC 96/13 oddalił powództwo.

Uzasadził swoją decyzję brakiem okoliczności wskazujących na zmianę stosunków. Ustalił bowiem, że ustalenie alimentów w 2011r. uwzględniało defekty zdrowotne powoda. Dostrzegł, że aktualny jego stan zdrowia jest tożsamy ze stanowiącym podstawę ustaleń alimentów na dotychczasowym poziomie, możliwości zarobkowe i finansowe pozwanego również nie uległy zmianie. W konsekwencji Sąd uznał, że brak jest przesłanek z art. 138 k.r.o.

Wyrok ten zaskarżył powód wnosząc o jego zmianę poprzez uwzględnienie powództwa.

Zakwestionował ustalenia Sądu w przedmiocie braku zmian w stosunkach stron. Podał bowiem, że pozwany jest bierny w jego sprawach, w konsekwencji w całości obowiązki pieczy nad nim przerzucił na jego matkę. W jego ocenie winno to skutkować zwiększeniem zakresu udziału pozwanego w wydatkach ponoszonych na jego utrzymanie.

Sąd odwoławczy zważył, co następuje:

Apelację należało oddalić.

Wbrew twierdzeniom skarżącego rozstrzygnięcie Sądu I instancji uwzględnia wszystkie istotne elementy i okoliczności mające znaczenie w postępowaniu. Sąd odwoławczy nie dostrzegł braków ani nieprawidłowości w procedowaniu Sądu Rejonowego wymagających ingerencji.

Powodowi wskazać należy, że ewentualna zmiana wysokości alimentów na jego utrzymanie może być wynikiem ustalenia, że nastąpiła zmiana stosunków. Podstawę do ingerencji w prawomocne już rozstrzygnięcie o alimentach stanowi przepis art. 138 k.r.o. odwołując się do zmiany stosunków, jako jedynej przesłanki umożliwiającej taki zabieg.

Podkreślić również należy, że zgodnie z art. 6 k.c. to na powodzie spoczywa obowiązek wykazania, że istnieją podstawy do zmiany wysokości alimentów. Niemożliwe jest więc uwzględnienie powództwa na tej tylko podstawie, że pozwany twierdził powoda nie podważył. W konsekwencji to powód winien wykazać, że pozwany uzyskuje wyższe niż w 2011r. dochody, a także wskazać na zwiększenie potrzeb. Powód natomiast takich nie tylko nie udokumentował, ale nawet nie przytoczył. W pozwie bowiem zaprezentowane są okoliczności tożsame z leżącymi u podstaw ustalenia obowiązku alimentacyjnego w 2011r. Mankamenty zdrowotne powoda nie uległy zmianie, zaś wykazanie, że konieczna była interwencja ze względu na intensywny odczyn alergiczny nie jest przesłanką wskazującą na pogorszenie się stanu zdrowia powoda. Nie sposób nie dostrzec, że z dokumentacji lekarskiej powoda nie wynika, by konieczna była rehabilitacja prowadzona w taki sposób, jak organizuje mu jego matka. Z informacji lekarza wynika, że diagnozowanie powoda było wynikiem problemów wychowawczych i nadpobudliwości. Cechy te nie wymagają kosztownych rehabilitacji. Zalecono mu terapię, jednak z przedłożonych dokumentów nie wynika, by taka była prowadzona. Marginalnie również należy wskazać, że matka powoda nie jest zwolniona z obowiązku finansowania potrzeb powoda. Niewątpliwie w większym zakresie niż pozwany uczestniczy w życiu dziecka, niemniej brak jest podstaw, by pełnymi kosztami utrzymania powoda obciążać jego ojca.

W świetle natomiast wykazywanych przez powoda dochodów jego matki trudno jest przyjąć, by na jego utrzymanie wydatkowana była kwota znacząco wyższa niż 400 zł miesięcznie. Z przedłożonych dokumentów wynika, że jedynym dochodem jego matki jest kwota 620 zł przekazywana jej na mocy decyzji Burmistrza Miasta M. tytułem świadczenia pielęgnacyjnego wraz z dodatkiem. Nie sposób więc przyjąć, że utrzymanie powoda wiąże się z wydatkami wynoszącymi 900 zł miesięcznie.

Wskazać więc należy, że powód reprezentowany przez matkę I. M. nie wykazał istnienia podstaw do dokonania zmian w ustalonym przez Sąd obowiązku alimentacyjnym. W konsekwencji na podstawie art. 138 k.r.o. a contrario i art. 133§1 i art. 135§1 i 2 k.r.o. oraz art. 385 k.p.c. Sąd oddalił apelację powoda.